

Sygnatura akt IV Ka 978/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Agnieszka Połyniak (spr.)
Sędziowie :	SO Mariusz Górski SO Elżbieta Marcinkowska
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Władysławy Kunicka - Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2013 roku

sprawy **G. P.**

oskarżonego z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 10 października 2012 roku, sygnatura akt VI K 277/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygnatura akt IV Ka 978/12

UZASADNIENIE:

Wyrokiem z dnia 10 października 2012r. Sąd Rejonowy w Świdnicy, w sprawie o sygn. akt VI K 277/12 uniewinnił G. P. od zarzutu popełnienia czynu z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 17 sierpnia 2006r. w Ś., działając w celu uzyskania kredytu bankowego przedłożył przy zawieraniu umowy kredytu nr (...) w kwocie 11200 złotych z (...) Bank S.A. stwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i osiągniętych zarobkach, które to zaświadczenie miało istotne znaczenie dla oceny jego możliwości płatniczych, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 07.05.1999r. (sygn. akt II K 314/97) za czyn z art. 208 dkk na karę 1 roku pozbawienia wolności, objętym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 29.02.2000r. (sygn. akt II K 3/00) skazującym w/wym. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w części w okresach: 20.10.1995r. do 21.10.1995r., 22.02.1997r. do 24.02.1997r., 28.12.1999r. do 19.09.2000r. oraz 15.03.2001r. do 20.06.2002r.

Z rozstrzygnięciem tym nie pogodził się Prokurator Prokuratury Rejonowej w Świdnicy, który zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucając na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa

karno – procesowego – art. 167 k.p.k. i art. 366§1 k.p.k. mająca wpływ na treść wyroku polegającą na niedopuszczeniu przez sąd z urzędu dowodu z zeznań treści A. K., którego przesłuchanie było nieodzowne w sytuacji złożenia podczas rozprawy przez oskarżonego wyjaśnień z których wynikało, iż świadek ten miał go zapewnić o legalności zatrudnienia w swojej firmie (...)i to on wręczył mu zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, co utwierdziło oskarżonego w przekonaniu, iż składane wraz z wnioskiem o kredyt zaświadczenie jest zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, czego konsekwencją było wydanie przedwczesnego wyroku uniewinniającego bez uprzedniej weryfikacji uzyskanych w toku rozprawy sądowej nowych dowodów.

Podnosząc powyższy zarzut Prokurator wniósł o chylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu I instancji.

Sąd odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja okazała się trafna jedynie w tym zakresie, w którym skarżący podnosi, iż zaskarżony wyrok uniewinniający jest przedwczesny, a linia obrony oskarżonego winna być wnikliwiej przeanalizowana i zweryfikowana.

W żadnym razie Sąd odwoławczy nie może zaaprobować zarzutu Prokuratora, iż Sąd orzekający dopuścił się obrazy prawa procesowego, tj. art. 167 k.p.k. i art. 366§1 k.p.k. na skutek zaniechania przeprowadzenia z urzędu dowodu z przesłuchania świadka A. K..

Zauważyć należy, że oskarżyciel publiczny to profesjonalna strona, która uczestniczyła w całym postępowaniu i – jak wynika z akt sprawy - nie wykazała najmniejszej inicjatywy dowodowej w sprawie. Prokurator nie złożył wniosku o przeprowadzenie jakiegokolwiek dowodu, w tym z przesłuchania w/wym. świadka.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd a quo podejmował próby przeprowadzenia tego dowodu, czego - nota bene - zaniechano na etapie postępowania przygotowawczego. Z informacji, które uzyskał Sąd wynika, że A. K. ukrywa się i jest poszukiwany listem gończym (tymi danymi dysponował także Prokurator – k. 44) oraz, że toczy się przeciwko niemu postępowanie karne (k.152, 166, 169 –175). Zatem przeprowadzenie tego dowodu istotnie nie było możliwe, lecz na dzień zamknięcia przewodu sądowego Prokurator nie oponował co do kompletności materiału dowodowego i nie żądał uzupełnienia przewodu sądowego (k. 192).

Zatem podnoszenie dopiero w apelacji, iż Sąd meriti zaniechał przeprowadzenia dowodu z urzędu, nie może być aprobowane co do zasady.

Niemniej w realiach niniejszej sprawy istotnie wyjaśnienia oskarżonego nie przekonują także Sądu a quem.

Po pierwsze nie polega na prawdzie to, że przedmiotowy kredyt G. P. wziął dla R. P.. Ten ostatni okazał dokumenty, z których wynika, że w 11.08.2006r. oskarżony zawarł umowę pożyczki z bankiem (...) S.A. w K. (k. 187), zatem kredyt będący przedmiotem tego postępowania karnego oskarżony otrzymał tydzień później w innym banku i z całą pewnością nie dla R. P.. Trudno uwierzyć w to, iż o takim zdarzeniu zapomniał.

Okoliczności tej Sąd Rejonowy nie analizował (tu przecież także wymagane było zaświadczenie wysokości zarobków), a oskarżony kwestii tej nie wyjaśnił. Zasadnym zatem wydaje się zweryfikowanie jakim zaświadczeniem w tym przypadku posłużył się oskarżony.

Po wtóre nawet gdyby przyjąć, że G. P. był przekonany o legalności swego zatrudnienia, trudno dać wiarę temu, że pracodawca – a co przyjął Sąd – nie doręczyłby pracownikowi formularza PIT (by płatnik samodzielnie rozliczył podatnika, ten ostatni do 10.01 roku następnego musi wypełnić stosowne upoważnienie). Pozostają także kwestie związane z wypłatą wynagrodzenia oraz badaniami pracownika, które ten musi przejść przy przyjęciu do pracy, przed podpisaniem umowy o pracę.

W końcu nie wyjaśniono kwestii dotyczącej częściowej spłaty owego kredytu, którego udzielił (...) Banki S.A., istotne wydaje się ustalenie w jakiej wysokości i kto raty (a może ratę?) kredytu spłacił.

Okoliczności wyżej wskazane mogą pomóc ocenić wiarygodność oskarżonego, tj. rzeczywisty stan jego świadomości co do wiarygodności zaświadczenia, które przedłożył w(...)Banku.

Tym samym zgodzić się należy z apelującym, że uniewinnienie G. P. jest przedwczesne.

Sąd odwoławczy wskazuje jednakże, iż w sytuacji, kiedy Oskarżyciel publiczny uznaje, że przesłuchanie A. K. jest tak znaczące dla dokonania prawidłowych ustaleń, jak również ewentualna weryfikacja autentyczności podpisu wystawiającego zaświadczenie poprzez opinię pismoznawczą, Sąd Rejonowy winien – przychylając się do tego stanowiska - rozważyć zasadność skorzystania z możliwości wynikających z art. 345§1 k.p.k.

A. K. ukrywa się, co jest (i było) wiadome Oskarżycielowi w dacie wnoszenia aktu oskarżenia do Sądu, gdyż organy ścigania poszukują go od 2007r. (k. 152), konieczne będzie nie tylko poszukiwanie tego świadka, ale i wzorów (w tym i bezwplywowych) jego pisma, które mógłby wykorzystać biegły. Przesłanki dla dokonania zwrotu sprawy Prokuratorowi zdają się zatem być w tym przypadku spełnione.

Z tych też względów orzeczono, jak na wstępie.